

5. Punctualitate: Se desparte prin virgulă indiferent de topică.

Complementul circ. concisiv

Def. Este lab. reprezentat în limbă față de subordonata corespunzătoare care e mai bine reprezentată.

1. Def. Parte rec. de prop. care arată obiectul sau situația care ar fi putut împiedica realizarea unei acțiuni sau a unei calități caracteristice elementului prezent.

În cînda vîrstei, pîrea tîmîro.

2. Întrebare: în cînda cîrui fapt, în pofida cîrui fapt.

3. Se exprimă prin substantive specializate: cu tot efortul, cu toată strădania, în cînda..., în pofida...  
Cu toată strădania, n-a reușit.

Cu tot efortul, tot nu a ajuns la timp.

În pofida puterilor ei, totuși a reușit.

by pronome înlocuite de - aceleai - locuiri prepoziționale în cînda..., în pofida.

În cînda mîră, a luat unventul

În pofida alor mei am luat această hotărîre  
a) vb. la inf. cu prep. "fără" sau la gerunziu  
Fără a avea busola, s-a orientat perfect.

Chiar alergînd tot n-a plus tremul.

d) locul. adverbială: cu toate acestea, cu toate acestea.

Topica: Se execepo hotărîrea înaintea elementului prezent.

Punctualitate: Se desparte prin virgulă.

## Subord. circ. concinno

1. Sf. - subord. care îndeplinește funcț. de complement circ. concinno față de m. vb. sau loul, vb. din regimul a) în relație cu un verb:

(Sf.) am întâmpinat multe greutate, // am reușit.

b) loul. vb.

Si - a'adus aminte de mine // chiar dacă am trecut atîtia ani.

c) interjecție predicativă.

Si deodată totu' hop! în apă, cu toate că arbitrul me fluierase

2. Tutrebatu: în cînd căsăi fapt, în popida cîndi fapt.

3. Se introduce prin:

a) - conj. subord.: deîn, de, so

Si nimeni nu l-a cîntat, // el era totu' cupărat.

De, te cheamă pe la el, // totu' so mi te duci.

b) loul. conj. cu toate că, măcar că, macar de, chit că, fără so, chiar în, fără, chiar de, chiar dacă, măcar, batăr că.

c) M-am venit pe la tîmne, // cu toate că m-a chemat.

Si se grăbea, // măcar că trenul era gata de plecare.

Si mi era cupărat, // chit că asteptase altele.

Chiar so mă rog, // tot mi se folosea aceasta.

Mi plec din casă, // nici dacă mi dai un milion.

Batăr că e bătrîn, // tot mai născuți.

c) pronume în adf. pronomiale nehot. cu funcț. de relație: oricine, oricare, orice, oricît.

Oricine vine la putere, // mi-mi se rezolvă problema.

Oricare ar fi rezultatul, // tot mi se califică.

Orice i-ai spune, // el mi ascultă.

Oricît ai încerca, // tot mi reușesc.

d) Adverbe nehot. cu funcț. de relație: oriunde, oriunde, oriunde, oriunde, oriunde, oriunde.

Oricunde ar lucra, // tot în fața datoriei.

Oricît l-ai cînta, // tot mi se gîsește.

e) adv. relative: cum, unde, cînd în cît.

Cum ar fi, // tot copilul meu dîmnește.

Unde s-ar duce, // tot îl gîsește.

Când ar ajunge acolo, tot ar fi bine.

Cît de bine ar lucra, tot nu termină.

Obs 4. În lb. rom. raportul de coordonare concinvo se poate reflecta în plus juxtapunere, lipsind elementele de relație.

Bate-mă, ce tot nu-ți spun.

concinvo  
și nu-ai bate

Se aibă oric, e tot nemulțumit.

4. Topica:

a) după regentă: A reușit, dar nu a învinsat prea mult.

b) înainte de regentă: Nu a învinsat prea mult, a reușit.

Obs. Stă numai după regentă subord. introdusă prin CAYD.

Când ar ajunge, tot ar fi bine. 1<sup>2</sup>

Punctuația: Indiferent de poziție se desparte prin virgulă.

Compl. circ. consecutiv

Def.: parte secund. de prop. care determină un vb, o loc. vb sau un adf. arătând rezultatul sau urmarea acțiunii.

Înaltă de minune.

2. Întrebări: care este urmarea faptului?

3. Se exprimă prin subst. - comune în caz de precedat de prep. "de" sau "la".

Înconduc de speriat → supin

O înveste la disperare → subst. în prep.

4. Topica:

Stă după elementul regent.